

DØDENS VENINDE

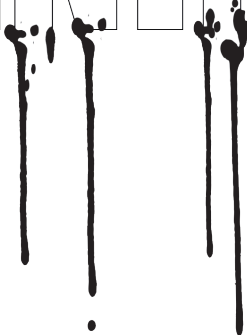
TRINE LØVE ØSTERBYE

KRABAT

TRINE LØVE ØSTERBYE

DØDENS VENINDE

The word 'VENINDE' is rendered in a large, white, outlined font. From the bottom of the letters 'V', 'E', 'N', and 'D', thick black lines representing blood drip downwards. The drips are irregular and vary in length, with the drips from 'V' and 'D' being longer than those from 'E' and 'N'. A small black dot is visible at the end of the drip from the letter 'N'.

#BFF #BLØD #BESAT

KRABAT LETLÆST

#ANSPÆNDT

Bilens dæk hviner i gruset, da far speeder op.
Det giver et ryk i min krop, og jeg presses mod sædet.
Jeg møder fars øjne i bakspejlet.
Han sender mig et træt smil.
Men hans blik er fjernt.
Han får altid stress, når vi skal afsted.
Hans fingre trykker løs på bilens GPS.
I et forsøg på at finde en rute.
En rute til *længst-muligt-væk*.

Jeg kigger ud ad ruden.
Mit blik drukner i mørket.
Et mørke, der spejler det sorte dyb, jeg føler indeni.
Et indre mørke, jeg selv er ved at drukne i.

Far kører alt for stærkt.
Det gør han tit, når vi stikker af.
Jeg prøver at lade min krop følge med i de skarpe
kurver, når bilen svinger.

Men min krop er anspændt.

Jeg er altid nervøs, når vi kører mod det ukendte.

Endnu en ny by.

Endnu en ny skole.

Endnu en ny klasse.

Endnu engang et nyt desperat forsøg på at finde en
BFF.

E N S O M

Jeg er stoppet med at tælle, hvor mange gange jeg er flyttet.

Har også opgivet at tælle, hvor mange gange jeg har forsøgt at få en BFF.

Ved godt, at det med venskab er umuligt for en type som mig.

Men det er en kæmpe drøm.

En drøm, der fylder i mine tanker.

Konstant.

Jeg orker ikke at være ensom mere.

For ensomhed flænses sjælen.

Som skarpe negle, der borer og flår i mit indre.

#FLYTTE

Den her gang er det ikke min skyld, at vi skal flytte.

Det er mine forældres.

Noget med en fest, der endte for blodigt.

Endnu en gang.

De har ikke fortalt mig, hvad der skete.

Det behøver de heller ikke.

Jeg kender dem jo.

Mor vækkede mig, da de kom hjem fra festen.

Sagde, at jeg skulle pakke mine ting.

For vi skulle af sted ... NU!

Inden *det* blev opdaget.

Vi fik pakket vores ting i en fart.

Ren rutine.

Og kørte afsted inden daggry.

Det er ikke første gang, vi har været nødt til at stikke af.

#FRISTET

Selv om min mor og far har lært mig at passe på.
At være forsigtig, når jeg bliver fristet.
Og huske at slette mine spor.
Så går det gang på gang galt for mine forældre.

Vi bor altid til leje.
Er mestre i at pakke vores ting på ingen tid.
Og fordufte midt om natten.

Natten er tavs.
Mørket opsluger og skjuler det hemmelige.
Det farlige.
Det blodige.
Blod er rødt og røbende om dagen.
Men gråt i mørket.
I mørket er der ingen nysgerrige blikke.
Ingen naboer, der ser, vi pakker bilen.
Ingen vidner.
Vi er væk, før nogen opdager, hvad der er sket.

#KISTEKØJER

Det eneste faste hjem, jeg har haft, er vores bil.
Hvis man kan kalde det et hjem.
”Mobile-home, er vel også et hjem,” joker far altid.
Nogle gange er vi nødt til at sove i bilen.
Bare nogle dage, når vi kommer til en ny by.
Indtil vi finder et hus, vi kan leje.
Mor og far synes, det er vigtigt, at vi bor så normalt
som muligt.
For bedre at passe ind og ikke vække for megen
opsigt.

Vores bil er en stor, sort kassevogn.
Med mørke, tonede ruder.
Den føles som en fæstning.
Det er okay at sove i bilen.
Også selv om pladsen er trang.
For her føler jeg mig 100 % tryg.

Bag i bilen har far bygget sovepladser til os.

Nærmest en slags træhylder, som er bygget op ad bilens sider.

Man skal kile sig ind, når man vil lægge sig.

”Geniale kistekøjer,” sagde far, da han fik idéen til at lave dem.

TRINE LØVE ØSTERBYE

Trine Løve Østerbye har skrevet en lang række bøger til børn og unge. Hun elsker skøre og skæve universer, med masser af sjov. Trine har skrevet i genrene realisme, humor, spænding og gys.